

[Aksel Larsen.]

vi har ikke noget imod, at man bestræber sig for at leve op til disse krav, men vi vil kun sige, at det er meget store krav.

I øvrigt kan jeg tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse.

A. Lyng: I maj 1952 vedtog rigsdagen en lov om udlændinges adgang til landet, og i slutningsparagraffen står der:

„Denne lov gælder også for Grønland, dog, for så vidt angår §§ 16-19, med de begrænsninger og ændringer, der følger af de særlige for Grønland gældende love.“

Samme år forelagdes loven i det grønlandske landsråd, men drøftelsen herom blev udskudt, til materialet om de nye danske regler kunne forelægges i landsrådet. Men senere har sagen — så vidt mig bekendt — ikke været fremme. Og nu har vi altså en lov, der er trådt i kraft den 1. januar 1953, og som også gælder for Grønland, men som vi deroppe ikke kender. Jeg vil derfor foreslå, at man nu benytter behandlingen af det foreliggende lovforslag til at tage spørgsmålet op, og at sagen oversendes til det grønlandske landsråd til eventuel tilpasning dér, og at man især drøfter de eventuelle ændringer i §§ 16-19, således som loven af 1952 efter min mening forudsætter.

Jeg benytter endvidere lejligheden til mere generelt at sige, at de love, der vedtages i folketinget med den klausul, at de også skal gælde for Grønland med de ændringer, som lokale forhold i Grønland gør nødvendige, bør oversendes så tidligt som muligt til det grønlandske landsråd, således som det også forudsættes i § 7 i loven om landsrådet.

Jeg vil endvidere finde det ønskeligt, hvis ændringsforslag, som stilles af ministeriet og det grønlandske landsråd, også forelægges folketinget. Hidtil har man gjort det udelukkende vedrørende de specielle love, der kun skal gælde for Grønland, men jeg tror, at det ville være mest betryggende, om det samme blev gjort, for så vidt angår ændringsforslag til danske love, der tilpasses grønlandske forhold.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for den stort set velvillige tilslutning, det fremsatte lovforslag har fået.

De ærede medlemmer hr. Victor Gram

og hr. Per Federspiel gjorde nogle bemærkninger om kontrollkortene. Om dette spørgsmål vil jeg sige, at det er jo rigtigt, at disse kontrollkort vil medføre en hel del besvær, og de vil vel navnlig gøre det i Danmark, fordi det må antages, at de fleste til Norden indrejsende udlændinge passerer over dansk område. Men for det første vil jeg henvise til, at det, der foreligger her, jo er resultatet af en internordisk forhandling, og dernæst vil jeg dog gerne give udtryk for nogen optimisme, idet jeg vil sige det på den måde, at vi har lov til at afvente de erfaringer, ordningen giver os, og jeg har da håb om, at disse erfaringer kan føre til, at vi inden for en overskuelig tid kan overveje en lempelse af reglerne. Jeg erkender dog, at reglerne, som de i øjeblikket er formuleret i overenskomsten, virker meget drastiske.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel spurgte, om overenskomsten skal ratificeres, og dertil kan jeg svare, at det skal den, som det jo også fremgår af dens tekst. Det ærede medlem hr. Helge Madsen spurgte, om den var ratificeret af nogen, og dertil vil jeg svare, at det er den ikke. Forslag til ratifikation vil blive fremsat herhjemme, når dette lovforslag er gennemført og vejen for ratifikationen altså er banet, men ratifikation har ikke fundet sted i noget land. Forholdet er det, at de ændringer, der skal foretages for at ratificere overenskomsten i Norge, kan gennemføres ad administrativ vej, og det er man i gang med, medens der i hvert fald i Sverige og Danmark forudsættes lovændringer; det er vi altså her i gang med, og svenskerne står vistnok umiddelbart for at fremsætte et lovforslag derom. Jeg kan ikke sige, at jeg i øjeblikket ved, hvorledes forholdet er i Finland, men da jeg i de første dage af næste uge skal til nordisk justitsministtermøde, skal jeg få oplysninger om sagen, således at vi i et udvalgs møde kan blive helt klar over, hvorledes situationen er. Jeg tror nok, resultatet bliver, at vi tilstræber, at denne lovgivning træder i kraft den 1. maj, for at man kan få samtidig ikrafttræden i samtlige nordiske lande.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel pegede på noget, som jeg forstod at det ærede medlem var en lille smule utilfreds med, nemlig at nyordningen for ikke-nord-